

ἀποτυγχάνειν (ἀντίθ. ἐπιτυγχάνειν). Ἐποτυγχαίνω, fail, Δημόκριτος 272 ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ χώρου ἀπώλεσε καὶ θνατέρα. Πρβλ. ἀποτυχίη.

ἀποτυχίη (ἀντίθ. ἐπιτυχίη). Ἐποτυχία, failure, Δημόκριτος 243 Ἔν δὲ ἑκάστη ἀπὸ τοῦ χίη 275 τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ χίην ἀνυπέρθετον ἔτερη ὁδύνη. Πρβλ. ἀποτυγχάνειν.

ἀποφράσσειν. Φράζω, block up, Ἀρχύτας 1.46 αἱ καὶ τις αὐτῷ τὸ κάτω μέρος ἀποφράξας ἐμφυσῆ.

ἀποχάραξις. Χαρακιά, section, Δημόκριτος 155.4 πολλὰς ἀποχάραξεις λαμβάνοντα.

ἄπτειν (ἀντίθ. σβεννύναι). Ἀνάβω, kindle, Ἐμπεδοκλῆς 84.3 ἡ ψαστική παντοίων ἀνέμων λαμπτῆρας ἀμοργοὺς Ἡράκλειτος 26 ἄνθρωπος ἐν εὐφρόσυνῃ φάος ἢ πτεταὶ ἐαυτῷ ἀποσβεσθεὶς ὅψεις. || **ἄπτεσθαι** 1. ἐφάπτομαι/ἀγγίζω, touch upon, Ἡράκλειτος 26 ζῶν δὲ ἢ πτεταὶ τεθνεῶτος εῦδωρ, ἐγρηγορώς ἢ πτεταὶ εὔδοντος 2 (ἀντίθ. ἀποσβέννυσθαι). Ἀνάβω, be kindled, Ἡράκλειτος 30 πῦρ ἀείζωον, ἀπτόμενον μέτρα καὶ ἀποσβεννύμενον μέτρα.

ἄπτόν. Ἀπτό, tangible, Δημόκριτος A 119 (DK II 112,7) πάρτα γὰρ τὰ αἰσθητὰ ἀπτά. Πρβλ. ἀφή.

ἄπυστος. Ἀνήκουστος/ἀδιανόητος, unthinkable, Παρμενίδης 8.21 ἀπυστος δλεθρος. || **ἄπυστον** (ἐστί). Ἐμπεδοκλῆς 12.2 ἀνήρυστον καὶ ἀπυστον. Πρβλ. πυνθάνεσθαι.

ἀπωθεῖν. Ἀπωθῶ/ἀπομακρύνω, repel/drive away, Παρμενίδης 8.28 γένεσις καὶ δλεθρος τῆλε μάλ' ἐπλάχθησαν, ἀπῶσε δὲ πίστις ἀληθῆς Δημόκριτος A 135.54 (DK II 115,27) τὸν ἥλιον ἀπωθοῦντα ἀφ' ἐαυτοῦ. Πρβλ. ὠθεῖν.

ἀραιός (συνών. μανός, λεπτός, ἀντίθ. πυκνός, παχύς). Ἀραιός, rare/thin, Ἐμπεδοκλῆς 104 καὶ καθ' δσον μὲν ἀραιότατα ξυνέκνοσε πεσόντα Μέλισσος 7(8) ἀραιότερον αὐτοῦ καὶ πυκνότερον. || **(τὸ) ἀραιόν.** Τὸ ἀραιό, the rare, Μέλισσος 7(8)

πυκνὸν δὲ καὶ ἀραιόν οὐκ ἀν εἴη. τὸ γὰρ ἀραιόν οὐκ ἀνυστὸν πλέων εἶναι δμοίως τῷ πυκνῷ, ἀλλ' ἦδη τὸ ἀραιόν γε κενεώτερον γίνεται τοῦ πυκνοῦ Ἀναξαγόρας 12.23 καὶ ἀποκρίνεται ἀπό τε τοῦ ἀραιοῦ τὸ πυκνὸν 15.2 τὸ δὲ ἀραιόν καὶ τὸ θερμόν.

ἀραρίσκειν. Προσαρμόζω/συνδέω, fit together/conjoin, Παρμενίδης 1.20 γόμφοις καὶ περόνησιν ἀρηράρετε Ἐμπεδοκλῆς 35.17 παντοίαις ἰδέησιν ἀρηράρεται, θαῦμα ἰδέσθαι 96.4 Ἀρμονίης κόλλησιν ἀρηράρεται. Πρβλ. ἀρθμιος.

ἀράχνη. Ἀράχνη, spider, Δημόκριτος 154.3 ἀράχνης ἐν ψαρτικῇ καὶ ἀκεστικῇ.

ἀργαλέος. Ἐπίπονος/τραχύς, difficult/harsh, Ἐμπεδοκλῆς, 114 μάλα δὲ ἀργαλέη . . . πίστιος δρμή 115.8 ἀργαλέας βιότοιο μεταλλάσσοντα κελεύθους.

ἀργής. Λαμπρός, splendid, Ἐμπεδοκλῆς 6.2 Ζεὺς ἀργὴς 21.4 ἀργέται δεύεται αὐγῇ.

ἀργίη. Ὁκνηρία/ραθυμία, laziness/indolence, Δημόκριτος 212 ἡμερήσιοι ὕπνοι . . . ἥτις ἀργίην ἥτις ἀπαιδευσίην σημαίνουσι.

ἀργύφεος. Λαμπρός σαν ἀργυρος, bright as silver, Ἐμπεδοκλῆς 100.11 ἀργυφέοιο.

ἀρετή. Ἀρετή, virtue, Ξενοφάνης 1.20 μνημοσύνη . . . ἀμφ' ἀρετῆς Δημόκριτος 2 α (τίτλ.). Περὶ ἀνδραγαθίας ἥτις περὶ ἀρετῆς 55 ἔργα καὶ πρήξιας ἀρετῆς, οὐ λόγους 179 ὅπερ μάλιστα τὴν ἀρετὴν συνέχει, τὸ αἰδεῖσθαι 181.1 κρείσσων ἐπ' ἀρετὴν φανεῖται 220 κακὰ κέρδεα ζημίαν ἀρετῆς φέρει 248 τὴν ἰδίην ἀρετὴν ἐνδείκνυται 263 δίκης καὶ ἀρετῆς μεγίστην μετέχει μοῖραν. Πρβλ. ἀγαθόν, ἀνδραγαθία.

ἀρηίφατος. Ὁ φονευμένος σὲ μάχῃ, slain in war, Ἡράκλειτος 24 ἀρηίφατος θεοὶ τιμῶσι καὶ ἀνθρωποι.

ἀρηρώς. Bλ. ἀραρίσκειν.

